

Сад каменів «Рьоандзі»

Підготувала Бугай Тетяна,
учениця 11 класу

Історія та значення назви саду-храму Рьоандзі

Найбільш значний сад дзен в Японії - сад каменів храму Реан-дзі. Реан-дзі - буддійський храм у Кіото, що належить секті Ріндзай. Був побудований в 1450 р.

Вважається, що автором саду Реан-дзі був знаменитий майстер Соами.

Назва Реан-дзі складається з трьох ієрогліфів. Перший означає «дракон», другий - «спокій», третій - «храм». Перші два слова служать визначенням до третього.

龍安寺

Тлумачення «зображень каменів» саду

Сад - це п'ятнадцять каменів, розкиданих по дрібному білому гравію, як здається, в повному безладі.

Зовні все дуже просто: маленька (30 на 10 метрів) майданчик білого гравію. Майданчик обнесена невисокою глинобитною стіною, над якою невеликим навісом виступає крита драпкою дах.

Простір, як би укладена цією стіною в рамку, і є сад каменів, згадуваний у всіх роботах про культуру та мистецтво прекрасної Японії.

Одні вважають цей сад символічним зображенням розкиданих в морі японських островів, інші вбачають у ньому тигрицю з дитинчатами, що переправляються вплав, третім бачиться гірський краєвид, четверті сприймають його як ілюстрацію ідеї співіснування протиборчих початків - твердого та м'якого, темного і світлого, інакше кажучи, ідеї інь-ян, або модель Всесвіту. Будь-яке з тлумачень, вважають вчителі дзен, правильно, так само як і те, що жодне з них не може бути абсолютно вірним

По той бік саду

Однак сад Реан-дзі - це не тільки сад каменів. По інший бік глинобитній стіни ростуть гігантські вічнозелені хвойні дерева. Їх крони потрапляють в поле зору, якщо, відірвавши погляд від майданчика з камінням, подивитися прямо перед собою. Густа зелень дерев створює новий план, відтіняють чистоту ліній і "прозорість" саду каменів.

Обидва ці сади - суть один і символізують дзенської світосприйняття, згідно з яким "стати кимось або чимось - означає перестати бути ним", то є думка про те, що кожна дія чи явище, сформувавшись, переходить у свою протилежність.

Загадка саду каменів

У цьому саду є чимало загадок, одна з них полягає в тому, що, з якою б частини веранди глядач не дивився на сад, він завжди буде бачити тільки 14 каменів: кожного разу один з каменів (завжди - різний) буде зникати з поля зору .

Що хотів таким чином показати людям дзен-буддійський чернець Соами? Може, безмір світу, міць Космосу, велич Будди: у величезному світ не чимало потаємного і незбагненого.

Враження від споглядання

Головне враження - спокій, тиша, суворая чистота. Абсолютна рівновага композиції дає можливість зосередитися і знайти таким чином те спокійний стан духу, при якому можливе споглядання, спрямоване не тільки зовні, але і в усередину себе.

У саду немає нічого змінюється - зростаючого і увядаючого. Але при цьому він не здається чимось застиглим, мертвим, він постійно дає свіжі відчуття і враження, змінюється в залежності від часу дня та пори року. Тому на нього не нудно дивитися і сучасній людині: при удаваній статичності, він завжди різний.

Висновок

По суті, Сад 15 каменів - образно-метафоричний підручник філософії, який виховав і виховує багато поколінь японців якщо не в усвідомленому розумінні, то в безпосередньому відчутті того, що істина у її повноті індивіду не дається, хоча він і може бачити якісь межі істини. Багатогранна істина у її повноті, достатньої для життя і розвитку суспільства, дається всьому народу, а не виключно комусь одному.

Такого унікального підручника філософії, втіленого в майстерно створеному штучному ландшафті, немає ні в одній країні світу, а копіювання його безглуздо, оскільки копія була б чужа іншій - не японської - культурі: Сад 15 каменів в Кіото - перший і в силу першості і культурної своєрідності - єдино функціональний.

У грудні 1994 року храм Реан-дзі був оголошений пам'яткою всесвітньої культури, що охороняються ЮНЕСКО - в першу чергу, завдяки своєму саду

Дякую за увагу !